

ned til et Dybdepunkt i Tunnelen, hvor det vil kunne fremkalde en Katastrofe ogsaa for denne, og da kan der ske de Ulykker, jeg her har antydnet. Hvad deraf kan følge, er noget ganske naturligt og ikke blot en Fantasi, naar man vil gaa til at gøre Tunnelen billigere ad de Veje, som vare bragte i Forslag, og som havde gjort ikke saa lidt Indtryk indenfor Udvalget.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til Spørgsmaalet om Færgerne. Det er blevet sagt, at man ikke kan regne paa at kunne nedlægge Færgelejerne, at man derfor ogsaa maa beregne en Vedligeholdelsesudgift dertil, og at man ikke kan regne paa, at de Færger, der nu benyttes, kunne anvendes andre Steder, fordi der skal være en Reserve for det Tilfælde, at der skulde ske noget med Broen. Ved Broen over Limfjorden var der, som det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) oplyste, ogsaa en Færge, men man har ganske rolig ladet Færgerne og Færgebroen forsvinde, og nu er der nogle Haver i Stedet. Det er noget, der kendes Verden over; der er Hundreder, ja Tusinder af Jernbanebroer, men jeg tror ikke, man nogetsteds til Sikkerhed for det Tilfælde, at der skulde hændes noget med Broen, har forlangt ved Siden af den at have en Færgetrafik som Reserve. Faa vi en Jernbanebro, kunne vi i det hele efter min Formening ganske roligt gaa ud fra, at den nok skal holde sig.

Naar man ikke har den Fantasi, som det ærede Medlem har overfor Isskruninger og overfor den Fortræd og Ufred, som Krig kan bringe, kan man jo være ganske rolig. Krig kan ganske vist ødelægge Broen. Men Krig kan jo ødelægge saa godt som alt, hvad vi sætte vore Penge i. Med Hensyn til Isskruningerne vil jeg sige, at jeg tror nok, jeg her i Salen er en af dem, der kender Forholdene ved Storstrømmen bedst, ikke fra de mange Aar, hvor der ingen Is har været, og fra hvilke jo ogsaa derfor Regeringen har haft lidt vanskeligt ved at besvare de stillede Spørgsmaal med Hensyn til Isskruninger, men jeg kender dem netop fra nogle af de skrappeste Isvintre, vi i lange Tider have haft. Jeg har passeret det Farvand mange Gange i de 7 Aar, jeg boede paa Lolland og maatte rejse umaadelig meget, derimellem adskillige Gange, hvor Forbindelsen kun blev holdt oppe ved Istransport, men jeg har ikke et eneste Aar mødt saadanne Isskruninger, som der her fantaseres om. Der er talt om Fare for Væltning af Bropil-

lerne, men som ogsaa nævnt er der ikke Tvivl om, at man oppe ved Limfjorden er ganske anderledes farlig stillet overfor Isen. Thi der har man maattet føre Bropillerne dybt ned gennem det dybe Dyndlag, som man ikke havde regnet med, uden at gøre dem sværere og stærkere. Derfor kunde man alvorligt frygte for, at Isen her vilde gøre Fortræd, her ved Storstrømmen; vise Undersøgelserne derimod en paalidelig Bund og dermed en meget mindre Fare. Rundt om i Verden kender man vist heller ikke noget Eksempel paa, at en Jernbanebro er væltet af Isen.

Der er jo, foruden hvad jeg her har berørt, sagt meget imod Broen, men det, der ligger bagved alle Indvendingerne, turde maaske være, at vi Jyder skulle ikke gaa med til dette Forslag, før vi have faaet hæftet nogle jydsk Baner til det. Man er nu endogsaa kørt op med de 22 Millioner til Københavns Personbanegaard, en Udgift, der var nødvendig, for at Driften fra denne Banegaard, der giver Statsbanerne $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af deres Indtægt, kunde holdes vedlige. Og det er heller ikke 22 Millioner, thi Københavns Kommune kommer jo til at tilbagebetale en stor Del af Beløbet, jeg tror en 12 Millioner, gennem, at den overtager de ved Anlægget frigjorte Arealer. Det bliver dermed et Foretagende, der kan forrente sig, ligesom det, vi nu behandle. Naar man ikke ser paa det med de Øjne, hvormed det ærede Medlem for Horsens Landkreds ser paa det, men naar man ser paa det, som det ærede Medlem fra Nørresundby, der har beskæftiget sig meget mere med dette Spørgsmaal og været langt mere i Stand til at sætte sig ind i det end det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), vil man komme til det Resultat, at Broen fra første Færd kan forrente sig, og at Renten vil vokse Aar for Aar. Udvalgsflertallet har ligesom han ikke taget andet med, end hvad der naturligt bør tages med, og kommer dermed til det Resultat, at Udgiften til Broen fra første Færd kan ventes forrentet med ca. 6 pCt. De andre ogsaa økonomiske Fordele for Banerne have vi endda slet ikke taget med i denne Kalkule.

Hvis vi vare en insolvent Stat, der ikke var i Stand til at rejse Penge til et Foretagende, der kan betale sig, kunde man nære den Slags Betæneligheder, som de ærede Medlemmer nære, men det ere vi da heldigvis ikke. Vi maa da heller ikke overse, at en af Grundene til de gode Ud-